

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2975

гр. София, 23.04.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в закрито заседание на 23.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

като разгледа дело номер **6500** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК.

Делото е образувано по жалба на Р. Р. Ю. от [населено място] срещу Заповед № ДК-11-С-13 от 01.07.2020г. на Началника на РДНСК С., с която е отменено Разрешение за строеж №20/16.06.2020г. на Главния архитект на район „В.“ СО, ведно с одобрените към него проекти за „Преустройство и промяна предназначението на едноетажна жилищна сграда в козметичен и фризьорски салон“, находящ се в УПИ Х-31, кв. 35 по плана на [населено място], м. Западно направление, район „В.“ СО, представляващ ПИ с идентификатор 68134.306.86.1 по КККР на [населено място].

С Решение № 5546 от 16.10.2020г. съдът е уважил жалбата на Р. Ю. и е отменил Заповед № ДК-11-С-13 от 01.07.2020г. на Началника на РДНСК С., с която е отменено Разрешение за строеж №20/16.06.2020г. на Главния архитект на район „В.“ СО.

С Решението, РДНСК е осъдена да заплати на жалбоподателката сторените разноси в размер на 1710 лева , от които 1300 лева адвокатски хонорар.

С касационната жалба, депозирана от ответника е поискано и намаляване на присъдения адвокатски хонорар.

С Решение № 3874/26.03.2021г. на ВАС по АД 1490/2021г. решението на АССГ е оставено в сила, като е върнато на съда за произнасяне по молбата за намаляване на разноските.

Същата е изпратена на адв. Н., като процесуален представител на жалбоподателката – за становище, което същата депозира. Изразява мнение за неоснователност на жалбата, като сочи, че активното процесуално поведение на страната е довело до бързото разрешаване на делото, което е съобразено и от ВАС в касационното решение.

Настоящият състав на съда намира молбата за допустима, но неоснователна.

Договореният и доказано заплатен адвокатски хонорар е в размер от 1 300 лева, а определеният от Наредба №1/2004г. размер на адвокатско възнаграждение за дела по ЗУТ / каквото е настоящото/ е в размер от 900 лева, т.е. договореният в процесния случай размер на хонорара е с 400 лева повече от предвидения нормативно минимум. Разликата над определения минимум е предмет на свободно договаряне между клиент и адвокат.

Споделя се тезата от отговора на молбата, че съдебното производство по делото е проведено в едно съдебно заседание именно поради активността на жалбоподателя чрез адв. Н. и събирането своевременно на необходимите доказателства, вкл. искане и формулиране на задачи за съдебно – техническа експертиза. По делото са своевременно събрани относимите данни, с оглед изискването им отново от страна на процесуалния представител на жалбоподателката. Същото не е с ниска степен на сложност от фактическа страна, нито от правна страна, като процесуалната активност на страната и своевременната реакция на съда не могат да доведат до обратен извод, още по-малко в ущърб на жалбоподателя да бъде репарирани за сторените разноски.

По изложените съображения, съдът намира молбата за неоснователна.

Воден от горното и на основание чл. 248 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата от РДНСК за намаляване на разноските в частта за договорения адвокатски хонорар, заплатен от Р. Р. на адв. Н. по делото.

Определението подлежи на оспорване по реда за оспорване на основното решение – в 14 дневен срок пред ВАС.

Преписи от определението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: